

„И восходи каквото кадило

„Θυμίαμα всеблагопріятно.

„И каквото що царскаа глава

„Съ дїадїма оукрашена бѣва,

„Такъ дхъ свѣтъ на него почива,

„Блгодати мѣсто исполнава.

И церковникъ съ това видѣнїе,

Беше падналъ въ много смущенїе,

Защо незна Бжїа члвѣка,

Гдѣ, и кой ѣ, да го введе въ црква.

Влчцъ за това молеше,

И на нейна Икона дѣмаше:

„Покажи ми міра влчце

„Престѣа, и Бце!

„Гдѣ пребѣва тай члвѣкъ Бжїй,

„Язъ го не знамъ, но ты ми го скажи.“

Пакъ оуслыша въ видѣнїе нощно

ѿ Икона, гдѣ дѣма извѣстнѣ:

„Нїщъ що сѣди предъ папертъ црковна,

„И всекога проси милостына,

„Той ѣ Бжїй члвѣкъ, введи го

„Въ црковь моа, и тамъ снабди го.“

По това се церковникъ провѣди,

Ялѣзїа оу црковь приводи,

Да свободнѣ оу неа пробѣва,

И мѣтвы къ Бгъ возсылава.